

Odwołanie od postanowienia Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 18 grudnia 2009 r. w sprawie F-92/09 R, U przeciwko Parlamentowi, wniesione w dniu 5 marca 2010 r. przez Parlament Europejski

(Sprawa T-103/10 P(R))

(2010/C 113/103)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i K. Zejdová, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: U

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene zaskarżonego postanowienia Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej;
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o zarządzanie środkami tymczasowymi poprzez oddalenie go jako bezzasadnego;
- stwierdzenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszego odwołania wnoszący je żąda uchylecia postanowienia Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 18 grudnia 2009 r. wydanego w sprawie F-92/09 R U przeciwko Parlamentowi, którym decyzja z dnia 6 lipca 2009 r. o zwolnieniu została zawieszona aż do wydania przez Sąd orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Celem uzasadnienia odwołania wnoszący je podnosi trzy zarzuty:

- braków w uzasadnieniu, gdyż w wielu miejscach rozumowanie przedstawione w zaskarżonym postanowieniu nie umożliwia poznania powodów decyzji podjętej przez sąd rozpatrujący wniosek o zarządzanie środkami tymczasowymi;
- nieprzestrzegania prawa Parlamentu do obrony, ponieważ postanowienie w przedmiocie środków tymczasowych wykracza poza zakres podstawowej oceny na podstawie art. 102 ust. 2 regulaminu Sądu do spraw Służby Publicznej, zgodnie z którym we wnioskach o zarządzanie środkami tymczasowymi należy w szczególności określić okoliczności wskazujące na istnienie pilnej potrzeby oraz okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające *prima facie* zarządzanie wnioskowanymi środkami. Wkraczając w szczegóły związane z istotą sprawy a w szczególności wypowiadając się co do

szczegółów przebiegu postępowania w przedmiocie poprawy wyników pracy postanowienie naruszyło prawo Parlamentu do obrony a instytucja ta została pozbawiona możliwości zajęcia stanowiska i obrony w tym względzie;

- nieprzestrzegania przepisów dotyczących ciężaru dowodu gdyż w odniesieniu do przesłanki pilności nie zostały wzięte pod uwagę wszystkie mające znaczenie okoliczności, które mogły mieć wpływ na sytuację finansową skarżącej, co stanowi naruszenie zasady równości stron w postępowaniu sądowym.

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2010 r. — BASF przeciwko Komisji

(Sprawa T-105/10)

(2010/C 113/104)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BASF (Ludwigshafen am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: F. Montag, J. Blockx i T. Wilson, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 10568 z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie COMP/M.5355 — BASF/Ciba, na mocy której odrzucono przedstawiony w dniu 6 listopada 2009 r. wniosek o zatwierdzenie Roquette Frères jako nabywcy Divestment Business SDA